

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Machvmetis Saracenorum Principis, Eivsqve Svccessorum
Vitae, Ac Doctrina, Ipséque Alcoran**

Bibliander, Theodor

[Basel], [1543]

VD16 VD16 K 2583

Morbisani Turcarum principis ad Pium Papam responsio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98259](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98259)

ORBISANVS, Hebræi & Gælij, cū suis fratribus Cerabī Eiusbaī
 imperatoris Organi collaterales pūgiles in partibus Achere, magno
 sacerdoti Romanorum iuxta merita dilecto. Nuper auribus no-
 stris intonuit, quod in partibus Italiæ ad preces et postulationem po-
 puli Venetiarum, in basilicis uestris publicè facitis diuulgari, quod
 quicumque sumpserit arma contra nos & nostros, suorum in hoc seculo remissio-
 nem peccatorum, eisq; beatam uitam promittitis in futuro. Cuius rei ueritatem oc-
 culta fide decernimus, per aduentum quorūdam peditum Cruciferorum, qui nu-
 per in Venetorum nauigio transfretarunt. Propter quod admirari cogimur uehe-
 menter. Quia dato, quod à summo Tonante uobis esset data potestas absoluendi
 animas et ligandi, tamen adhuc maturius procedere deberetis, neque Christianos
 maxime Italicos, crucis charactere insignitos, inducere super nos: cum, secundum
 quod patres antè dixerunt nobis, populus noster Turgarum innocens fuerit mor-
 tis & iniuriæ Christi uestri: & cum terra & loca ubi sanctuaria uestra sunt, minime
 possideantur per nos: imò populos Iudæorum exosos semper habuimus & habe-
 mus, quia prout in historijs antiquis & chronicis nostris audiuius, ipsi prodito-
 ri et per inuidiam eundem Christum uestrum prophetam Ierosolymis tradiderūt
 præfidi Romanorum, quem in crucis patibulo mori fecerunt. Ac insuper admira-
 ri & dolere compellimur, quod surgunt Italici contra nos, cum latens amor nos in-
 citet ad dilectionem ipsorū, eo quod ipsi & ipsorū magnalia & parentes à Troia-
 norum sanguine processerunt, quorum autorem fuisse scimus ueraciter Anteno-
 rem & Aeneam de sanguine Priami procreatos, in cuius locum ducturi sumus im-
 perium in partibus Europæ, secundum repromissiones à dijs nostris, quas patres
 nostri habuisse noscuntur. & Troiam magnam intendimus restaurare, & ulcisci
 sanguinem Hectoris, ac Illicnis ruīnam, nobis Græcorum imperium subiugan-
 do, & iniurijs dæ nostræ Palladis factis eosdem punire in transgressorū hæredes.
 Insuperq; intendimus Cretam et alias marinas insulas, quas Venetorum populus
 antedictus extorsit à nobis, imperio repromisso totaliter uendicare, easq; nostræ
 subijcere iurisdictioni. Idcirco prudentiam uestram attentè requirimus & roga-
 mus, quatenus epigrammatibus uestris per terras Italię missis, ad instantiam supra
 dicti populi Venetorum silentium imponatis, non prouocantes contra nos am-
 plius sub pietatis specie populum Christianū, cum erga uos & ipsum nullam guer-
 ram propter crudelitatis differentiam habeamus. Cum enim nihil nobis referat, si
 ipsum colitis Christum, quia et nos ipsum reputamus fuisse prophetā: neq; enim
 ex lege ipsius, prout audiuius, potestis aliquem ad crudelitatem compellere. Si
 autem lis aliqua, uel discordia orta est inter nos & populum Venetorum: hoc acci-
 dit, quia ipsi indebitè nullo iustitiæ muniti colore, sub Cæsaris nomine, uel alterius
 monarchæ, cui ex lege aliqua temporalia sint promissa, sed sua superbā ac temeri-
 tate, iam dudum quasdam marinas insulas & alia loca, quæ nostro (ut supra dixi-
 mus) sunt repromissa imperio, crudeli tyrannide subiugarunt. Quæ tolerare non
 possumus, cum futurum tempus nostræ repromissionis instat: propter quæ & a-
 lia potestis meritò ab inceptis desistere: & specialiter, cum audiuerimus ipsum po-
 pulum Venetorum fore alienum à uita et moribus Romanorum, quia nec secum
 legibus uiuūt, nec moribus cōuertuntur, sed se solos aestimant cunctis circumstan-
 tiis populis meliores, quorum insaniam superbiamq; deorū nostrorum & sum-
 mi Iouis auxilio ad extremum deducemus. Alioquin si uestra prudentia non desi-
 stat, ampliare curabimus uires nostras super eo diuini imperatoris Organi auxi-
 lio, &

lio, & aliorum orientalium regum & principum, qui simulant se hodie dormire, quorum muniti praesidio, trahemus à finibus terrae armatorum acies copiosas, per quas non solum contra uestros pedites Cruciferos resistemus, uerum etiam si contra nos Romanam ac Germanicam & Gallicam militiam prouocetis, intendimus hostiliter obuiare; ac demum fauente Mercurio, per mare Ponticum & Dalmatiam cum innumerabili nostro nauigio Euri statibus perducti, intendimus pertransire: & septentrionalem plagam, praesertim Croaciam & Dalmatiam, uisitare. Datum anno Mahometi septingentesimo quadringentesimo quinto, in introitu mensis haslen.

ORDINATIO POLITIAE TVRCARVM

DOMI ET FORIS, EX ORATIONE HORTATORIA

ad bellum Turcis inferendum: quam uir in rebus magnis
diu cum gloria magna uersatus habuit ad

Maximilianum Caesarem.

Othmanus rex.

Turcarum latrocinia.

Regum successio.

Machometh.

Amorath, Machometi frater.

Bayazith rex.

TVRCARVM gens ante pauca secula adeo obscura fuit, ut etiam ipsi nullas à se res gestas memoriae dignas ante Othmanum, qui primus hanc gentem illustrauit, narrare possint. Et licet de origine eius apud autores parum constet, eam tamen Scythicam esse, & mores & lingua haud dubie demonstrat. Plinius quoque grauissimus autor, in Asia circa Maotidē lacum, Turcas usque solitudines saxosis conuallibus, asperas accolere prodidit. In primis itaque inopia rerum coacti, uicinas nationes latrocinis potius, quam legitimis praeliis infestant. Mox crescente audacia, duce Othmano uiro bellicosissimo & callidissimo, non solum ut prius rapinis & incursionibus, sed iam aperto Marte conterminos populos inuaserunt. Cuius successor Orhan, infeliciter contra Tartaros pugnans, cum multis populis gentis suae occubuit. Post quem Amorath factus imperator, ubi ita imperium auxit, ut usque ad Pontum longe lateque fines suos extenderet, debitum naturae persoluit. Succedit huic Bayazith, qui cum pari audacia finitimos populos inquietaret: captus tandem à magno Tamberlano, cum ingenti clade gentis suae, finem audaciae suae fecit. Post quem quatuor imperatores successerunt. Qui quamuis de gente Othmana non fuissent, celebres, tamen bella gesserunt, nam Celeby multorum populorum uictor, partem quoque imperii Trapezontis subiugauit. Soleyman, cui Tamberlanus tributum reppendit, Orhan secundus, qui multas urbes Asiae & Ponti expugnauit. Musse autem, cum Orhanum dolo interemisset, magnam partem Asiae in suam ditionem redegit. Post Mussem culmen imperii ad gentem Othmanam rediit. Machomet itaque ex eadem gente potito imperio, Saracenos, Gordianos, Persas, Cappadoces uariis praeliis fudit, nomenque Turcarum ita celebrè fecit, ut iam gentes Europae illud reformidarent. Cuius frater Amorath, qui primus Turcarum in Europa cum exercitu traiecit, multis regnis Europae deuictis, memorabili illo praelio ad Varnam Vladislaum fortissimum regem Hungariae cum magna caede populi Christiani debellauit. Huius res gestas filius eius Mahometus in tantum superauit, ut ad solis ortum & occasum plures terras, maria, insulas, populos, regna, imperio Turcarum solus ipse adiecerit, quam omnes decem superiores. Cuius uictorias si quis uellet recensere, profecto maximam partem Asiae & Europae enumeraret. Nec contentus filius eius Bayazith, qui hodie regnat, tantum imperium à maioribus suis partem conseruare: sed plura castellorum & oppida in ditionem suam redegit, nec in dies cessat terminos imperii sui usquequaque dilatare. Croacia igne ferroque consumpta, et crebris incursionibus penè exhausta, nuper celeberrimum regnum Poloniae inuasit, & abducens LX millia Christianorum cum inaudita crudelitate uastauit.